

det, indenfor en Afstand af indtil 15 (eng.) Mile sendes et Tog til, resp. fra Boston, til hvilke Tog der udstedes aarlige Sæson-Billetter til en Pris af højest 3 Dollars pr. Mil aarlig, saaledes at en saadan Billet gælder for en Tur hen og en Tur tilbage daglig, eller Fjerdingaars-Billetter til en Pris af 1 Dollar pr. Mil fjerdingaarlig.

— Den foreliggende Aarsberetning indeholder endvidere en Redegørelse for Folketællingen i Massachusetts i 1890, samt statistiske Oplysninger om forladte Gaarde i Massachusetts og om forskellige Industrigrenes Nettoudbytte.

A. P.-St.

The Recent Development of American Industries. By the Class of '91, Wharton School of Finance and Economy, University of Pennsylvania. [Ogsaa under Titel: Publications of the University of Pennsylvania: Wharton School Studies in Politics and Economics. Vol. 1. June 1891. No. 1]. Philadelphia. (111 S.)

I denne Bog findes samlet tretten unge Studerendes Arbejder. En har behandlet den amerikanske Staalindustri, en anden, tredje, fjerde osv. den amerikanske Handelsflaade, Tæppeindustri, Uld-, Bomulds-, Filt-Industri, de elektriske Industrigrene, Sukkerindustrien, Konserve-Industrien, Guld- og Sølv-Mineindustrien osv. osv. Hver har undersøgt sin Industrigren for sig, har undersøgt dens Udvikling i de senere Aar og dens nuværende Standpunkt, og har skrevet sin Afhandling »as a graduation thesis«.

Den Forfatter, Wilmer Hershey Righter, der har behandlet Staalindustrien, bemærker, at der næppe er nogen Industrigren i de Forenede Stater, der i de senere Aar har udviklet sig saa stærkt som Staalindustrien. I 1860 løb de Forenede Staters Staalproduktion kun op til knap 12 000 Tons, — i 1890 naaede den 4½ Million Tons; den er altsaa nu 377 Gange større end i 1860. I 1860 producerede kun tre af de Forenede Stater, Pennsylvania, New York og New Jersey, Staal, — nu produceres det i nitten af Staterne. I 1860 var kun 13, i

det, indenfor en Afstand af indtil 15 (eng.) Mile sendes et Tog til, resp. fra Boston, til hvilke Tog der udstedes aarlige Sæson-Billetter til en Pris af højest 3 Dollars pr. Mil aarlig, saaledes at en saadan Billet gælder for en Tur hen og en Tur tilbage daglig, eller Fjerdingaars-Billetter til en Pris af 1 Dollar pr. Mil fjerdingaarlig.

— Den foreliggende Aarsberetning indeholder endvidere en Redegørelse for Folketællingen i Massachusetts i 1890, samt statistiske Oplysninger om forladte Gaarde i Massachusetts og om forskellige Industrigrenes Nettoudbytte.

A. P.-St.

The Recent Development of American Industries. By the Class of '91, Wharton School of Finance and Economy, University of Pennsylvania. [Ogsaa under Titel: Publications of the University of Pennsylvania: Wharton School Studies in Politics and Economics. Vol. 1. June 1891. No. 1]. Philadelphia. (111 S.)

I denne Bog findes samlet tretten unge Studerendes Arbejder. En har behandlet den amerikanske Staalindustri, en anden, tredje, fjerde osv. den amerikanske Handelsflaade, Tæppeindustri, Uld-, Bomulds-, Filt-Industri, de elektriske Industrigrene, Sukkerindustrien, Konserve-Industrien, Guld- og Sølv-Mineindustrien osv. osv. Hver har undersøgt sin Industrigren for sig, har undersøgt dens Udvikling i de senere Aar og dens nuværende Standpunkt, og har skrevet sin Afhandling »as a graduation thesis«.

Den Forfatter, Wilmer Hershey Righter, der har behandlet Staalindustrien, bemærker, at der næppe er nogen Industrigren i de Forenede Stater, der i de senere Aar har udviklet sig saa stærkt som Staalindustrien. I 1860 løb de Forenede Staters Staalproduktion kun op til knap 12 000 Tons, — i 1890 naaede den 4½ Million Tons; den er altsaa nu 377 Gange større end i 1860. I 1860 producerede kun tre af de Forenede Stater, Pennsylvania, New York og New Jersey, Staal, — nu produceres det i nitten af Staterne. I 1860 var kun 13, i

1870 kun 30, men i 1890 198 Forretninger beskæftigede med Staalproduktion. Det er Formindskelsen af Produktionsomkostningerne (især takket være Bessemer-Methoden), der er Skyld i denne enorme Fremgang.

I 1867 eller egenlig først i 1872 begyndte Jernskinnerne at vige Pladsen for Staalskinner. Staalskinnerne ere langt varigere og have nu i den Grad fortrængt Jernskinnerne, at i 1888 vare 72,3 pCt. af de Forenede Staters Jernvejsstrækninger lagte med Staalskinner. Jernbanernes Forbrug af Staal er saaledes enormt.

I Skibsbygningen begyndte Jern i 1878 at vige Pladsen for Staal. Til store Skibe er Staal nu Yndlingsmaterialet. Af Staal kan der bygges langt større Skibe end af Træ; Staalskibene ere lettere og kunne derfor føre større Ladninger; de er langt varigere og Assurancen for dem lavere. Staalforbruget i Skibsbyggeriet er nu mange Gange større end Jern- og Træforbruget.

Lægge end Jernbaneskinne og Skibene Beslag paa langt den overvejende Del af Staalproduktionen, saa forbruges der dog ogsaa betydelige Kvantiteter Staal til svært Skyts, til Projektiler m. m. Ogsaa Jernbanevogne begynder man nu at lave af Staal: de koste omtrent det samme som Trævognene, men ere langt stærkere og veje mindre. I Form af Traad forbruger Telegraf- og Telefonvæsenet anselige Mængder. I Bygnings- og Maskinindustrien, i Værktøjsindustrien osv. er Staalforbruget ogsaa taget stærkt til.

Pennsylvania er fremdeles Nr. 1 blandt de amerikanske staalproducerende Stater: Halvdelen af de Forenede Staters Staalværker findes dér, og 62 pCt. af det amerikanske Staal produceres dér. Derefter kommer Illinois (14 Staalværker, 20 pCt. af Produktionen) og Ohio (18 Værker, 10 pCt. af Produktionen). I Syd-Staterne og i Vest-Staterne er Staalproduktionen endnu kun i sin Vorden. —

Fra Orienten indførtes Tæppefabrikationen til Evropa, og fra Evropa kom den til Amerika omtrent paa

Revolutionens Tid. Allerede paa en meget tidlig Tid omtales hjemmegjorte Klude-Tæpper, — men den første amerikanske Tæppeforretning, der kendes, er først fra Slutningen af forrige Aarhundrede og Udviklingen gik i lang Tid overordentligt langsomt for sig: endnu i 1810 angaves den hele amerikanske Tæppeproduktion kun at være 9984 Yards. I 1835 var Produktionen naaet op til 1 147 500 Yards; der produceredes nu omtrent samme Sorter som i Evropa, og de amerikanske Varer havde et godt Navn; men alt gik dog endnu smaat og langsomt, da Haandvæven endnu udelukkende herskede. Først efter at Maskinvæven omtrent fra 1850 af var trængt igennem, gik Produktionen frem med Kæmpeskridt: i 1860 naaede Produktionen 13 Millioner Yards (Værdi: 8 Mill. Dollars), i 1870 32 Mill. Yards (22 Mill. Dollars), i 1882 62 Mill. Yards (50 Mill. Dollars), i 1890 endog over 85 Millioner Yards (over 54 Mill. Dollars); af denne store Produktion falder over Halvdelen (46 Mill. Yards) paa Philadelphia, derefter følger New York, 19 Mill. Yards, og Massachusetts, 13½ Mill. Yards. Af den amerikanske Produktion exporteres intet; den gaar udelukkende til Dækning af det indenlandske Forbrug; dette udgør omtrent 1½ Yard pr. Hoved, — et Forbrug, til hvilket man ikke ser Magen i noget andet Land. Selv Familierne af Arbejderklassen have i de Forenede Stater gennemgaaende Gulvet dækket med Tæpper. Paa den anden Side importeres der heller ikke Tæpper til Amerika, eller saa godt som ikke: den høje Told umuliggør den Import, der ellers utvivlsomt vilde finde Sted. Forøvrigt ere Amerikanerne selv i Stand til at producere ikke blot de tarvelige Sorter, men ogsaa de fineste Brysler- og Smyrna-Tæpper.

Englands Forrang i Bomuldsindustrien skyldes i stort Omfang de epokegørende Opfindelser, der gjordes her, «the spinning Jenny», «the mule», «the powerloom» etc. England vilde beholde disse Opfindelser for sig selv, og i 1770 udstedtes der f. Ex. en Lov, der forbød Udførslen af

Maskiner, Modeller osv. Denne Lov forsinkede Industriens Udvikling i Kolonierne, og først da Samuel Slater ankom i 1789 fik den et Stød fremad. Slater fik forbedrede Maskiner indførte, anlagde i 1799 Fabrikerne ved Rehoboth i Massachusetts, hvilke i et Tidsrum af syv Aar fik Skattefrihed, lagde i 1806 Grunden til Slaterville med dens uhyre Fabrik osv., og i 1810 havde de Forenede Stater allerede 248 Bomuldsfabriker, for Størstedelen spredte over Atlanterhavsstaterne, næsten alle drevne ved Vandkraft. Krigen i Aarhundredets Begyndelse hindrede Indførslen af engelske Varer, og gav Produktionen af alle saadanne Varer, der kunde produceres i de Forenede Stater selv, et mægtigt Opsving: Providence, f. Ex., havde før Krigen 17, ved Krigens Slutning 96 Bomuldsfabriker. Men ikke saa snart var Krigen forbi, før de engelske Varer svømmede ud over det amerikanske Marked. Det gjaldt for England at knuse den amerikanske Konkurrence; de amerikanske Fabriker vare komne paa Benene i stor Fart og dreves uden stor Økonomi; Folk var jo nødte til at købe de amerikanske Varer, da de ikke kunde faa andre; men saa snart de engelske Varer atter var til at overkomme, kunde de amerikanske Fabriker ikke mere holde sig. For at beskytte dem vedtog Kongressen Tarifen af 1816. Bedre virkede dog de ny Maskiner, der indførtes. I 1833 taltes der i de Forenede Stater 801 Bomuldsfabriker, i hvilke indestod 40 Mill. Dollars, medens den Mængde Raastof, de forbrugte, løb op til 77 Mill. Pund aarligt. I 1850 var Tallet af Fabriker 1094, den deri anbragte Kapital 75 Mill. Dollars, den aarligt forbrugte Mængde Raastof 289 Mill. Pund; — men Tallet af beskæftigede Arbejdere var kun steget fra 62 000 til 92 000. De anførte Tal lade tilstrækkeligt tydeligt skinne igennem, hvorledes Anvendelsen af Maskiner og Drift i stor Stil var trængt igennem i de tyve Aar 1830—50. I 1860 gik Tallet af Fabriker en Kende ned, til 1091, men den anbragte Kapital naaede næsten 100 Mill. Doll., og den konsumerede Mængde Raabomuld 423 Mill. Pund. Efter

1860 indførtes mange yderligere Reformere: Arbejdslokalerne, der tidligere ofte havde været i høj Grad overhedede, 100° Fahrenheit og mere, blev bedre ventilerede, luftigere, køligere, befriede for Støv osv., og fra 1870 bliver Anvendelsen af Damp- i Stedet for eller ved Siden af Vandkraft almindelig. Fabrikernes Tal bliver mindre, i 1880 kun 756, men langt større: 208 Mill. Dollars staa nu i dem og de forarbejde aarligt over 750 Mill. Pund; Aarsproduktionens Værdi angives til 192 Millioner Dollars. Efter 1880 haves kun Statistik for nogle af Staterne. Massachusetts staa blandt de forreste (Aarsproduktionen i denne Stat angives i 1887 til en Værdi af næsten 70 Mill. Dollars, og Tallet af de beskæftigede Bomuldsarbejdere til 56 000). Ogsaa andre af Ny Englands Staterne staa højt; — men Sydstaterne med billigt Raa-stof, billig Arbejdskraft, billig Bevægkraft, trænge stærkt frem, — og de Forenede Stater smigre sig endog med Haabet om snart at kunne slaa England og de andre Konkurrenter paa Verdensmarkedet.

A. P.-St.